

ническо то) поученїе, и кои то не щатъ да се причащаватъ со святое причащенїе, да быдатъ отлучени (отдѣлени) (а).

За това пише и в. правило на Антиохийскіятъ помѣстный Соборъ.

Правило і и мѣ. Кой (человѣкъ) се моди заѣдно (сирѣчь на едно мѣсто) съ оныя, кои то се отдѣлени отъ церкви, и той самъ да быде отдѣленъ.

За това казъва и д. правило на Кардагенскіятъ помѣстный Соборъ; и лг. на Лаодикийскіятъ Соборъ.

Правило ві и лв. епископъ, ако прїимѣ такого священника, или дїакона, или клирика, кой то е отдѣленъ (аргосъ) отъ своего епископа или такого, кой то е изфрѣленъ совсѣмъ, и ако да прїимѣ такого, какво то не отдѣленнаго, не зацио не знае, тогава самъ епископъ да быде отдѣленъ.

(а) Подъ слова: „отдѣлякасъ, „отлучакасъ, „отдѣленїе, „отлученїе, требъва, тѣка всекой читатель да подразумѣва слова тїа: „Прависе аргосъ, сирѣчь, ако да е попъ, не дава мѣ се да совершава поповски тѣ (священнически тѣ) работы, и дїаконъ, дїаконски тѣ: а мїранина отдѣляватъ отъ святое причащенїе на нѣколко време споредъ прегрѣшенїе то мѣ.